

Aanbeveling nr 09/2012 van 23 mei 2012

Betreft: aanbeveling uit eigen beweging in verband met authentieke gegevensbronnen in de overheidssector (CO-AR-2010-005)

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

Gelet op de wet van 8 december 1992 *tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens* (hierna WVP), inzonderheid artikel 30;

Gelet op het verslag van Mevr. F. D'Hautcourt en Dhr. F. Robben;

Brengt op 23 mei 2012 de volgende aanbeveling uit:

I. VOORWERP VAN DE AANBEVELING

1. In de jurisprudentie van de Commissie¹ en van haar sectorale comités² wordt vaak verwezen naar het principe van de "authentieke bron". Dit principe is gelieerd aan het beginsel van de eenmalige inzameling van gegevens. Beide uitgangspunten hebben tot doel om gegevens éénmalig in te zamelen bij burgers en bedrijven³ om deze vervolgens in authentieke bronnen – die worden beheerd door overheidsinstellingen – op te slaan en te ontsluiten voor andere (overheids)instanties. Op die manier moet worden vermeden dat de overheid een gegeven opvraagt bij burgers/ondernemingen, terwijl deze informatie al door een andere overheidsinstelling gekend is.
2. Authentieke bronnen nemen aldus, samen met dienstenintegratoren (cf. aanbeveling van de Commissie nr. 03/2009), een cruciale plaats in in de Belgische e-government-context en dit vertaalt zich ook meer en meer in de regelgeving ter zake⁴.
3. De Commissie is van oordeel dat authentieke bronnen, gelet op hun sleutelpositie, potentieel een grote impact kunnen hebben op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van iedere burger en dat er bij de gegevensverwerkingen die in het kader van een authentieke bron plaatsvinden aldus moet over gewaakt worden dat de WVP strikt wordt nageleefd. De toepassing van de WVP op een relatief nieuw en vrij abstract concept als "authentieke bron", is echter geen evidentie. Vanuit die optiek geeft de Commissie in onderhavige aanbeveling een aantal richtlijnen mee waar instanties die verantwoordelijk zijn voor de oprichting en het beheer van authentieke bronnen in de overheidssector in elk geval rekening dienen mee te houden. De Commissie hanteert in onderhavige context het functioneel criterium⁵ om te bepalen of een instantie al dan niet een openbare dienst vervult.

---

¹ Voorbeelden: adviezen nrs. 42/2006, 01/2008, 36/2008, 11/2009, 14/2010, 14/2011, 16/2011, 18/2011 en 34/2011.

² Voorbeelden: beraadslagingen van het Sectoraal Comité voor de Federale Overheid nrs. 03/2009, 05/2009, 06/2009, 13/2009, 16/2009, 01/2010 en 13/2011.

³ De Commissie vestigt er volledigheidshalve de aandacht op dat er ook authentieke bron bestaan die informatie bevatten die door de overheid zelf gecreëerd wordt en die dus niet bij de burgers/ondernemingen wordt opgevraagd.

⁴ Ter illustratie:

- Artikelen 2, 2°, 3 en 4 van het Vlaams decreet van 18 juli 2008 *betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer*
- Artikel 3, §1, (b), tweede lid, van het Samenwerkingsakkoord van 28 september 2006, waarin het principe wordt erkend van het eenmalig inzamelen en maximaal hergebruiken van gegevens door gebruik te maken van authentieke gegevensbronnen (Samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, de Vlaamse, de Franse en de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de Franse Gemeenschapscommissie en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie *betreffende de principes voor een geïntegreerd e-government en de bouw, het gebruik en beheer van ontwikkelingen en diensten van een geïntegreerd e-government*. (B.S. 19/10/2006))

⁵ Cf. A. Mast, J. Dujardin, M. Van Damme, J. Vande Lanotte, *Overzicht van het Belgisch Administratief Recht*, Mechelen, Kluwer, 2006, randnummer 66: "De term openbare dienst wordt in twee betekenissen gebruikt: bedoeld wordt nu eens het organisme dan weer de functie. In de eerste, de zgn. organieke betekenis, wordt een organisme van publiek recht, zoals b.v.

II. KENMERKEN VAN AUTHENTIEKE BRONNEN

4. De Commissie stelt vast dat sommige authentieke bronnen expliciet in de regelgeving worden aangeduid⁶. Andere authentieke bronnen vinden impliciet steun in de reglementering⁷ of worden in de praktijk algemeen aanvaard als zijnde een authentieke bron (zonder dat dit expliciet of impliciet uit rechtsregels voortvloeit).
5. De Commissie is van oordeel dat authentieke bronnen een aantal gemeenschappelijke kenmerken hebben:
  - a. de bron geldt als dé referentie om welbepaalde gegevens te bekomen en zij biedt specifieke garanties ten aanzien van de juistheid, de volledigheid en de beschikbaarheid van deze gegevens;
  - b. burgers en ondernemingen hoeven deze gegevens in principe enkel aan te leveren aan deze bron (eventueel via een andere instantie die instaat voor de inzameling en/of de validatie van de gegevens (cf. infra randnummers 6-8));
  - c. alle andere overheidsinstanties vragen deze gegevens op bij deze bron zodat zij niet meer elk afzonderlijk dienen in te staan voor het verzamelen van dezelfde informatie; een authentieke bron vervult aldus voor meerdere doeleinden een spilfunctie.

III. GEGEVENSVERWERKINGEN DIE IN HET KADER VAN DE AUTHENTIEKE BRON PLAATSVINDEN – TOEPASSING VAN DE WVP

A. BELANGRIJKSTE VERWERKINGEN VAN PERSOONSgegevens IN HET KADER VAN EEN AUTHENTIEKE BRON

---

de Rijksdienst voor sociale zekerheid, bedoeld waaraan een taak van algemeen belang is opgedragen. In de tweede, de zgn. functionele betekenis, wordt alleen gelet op de taak van algemeen belang; zo heeft de concessiehouder, een private persoon, het beheer van een openbare dienst."

⁶ Cf. Artikel 2, 2° van het Vlaams decreet van 18 juli 2008 *betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer*; Artikel 2, 5° *iuncto* artikel 29, §2, van het voorontwerp van wet *houdende oprichting en organisatie van een Federale Dienstenintegrator* dat op 1 maart 2012 door de Ministerraad werd goedgekeurd

⁷ Wet van 8 augustus 1983 *tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen*. De wet gebruikt de term "authentieke bron" niet maar alles wijst erop dat het Rijksregister er een is

Artikel 3 van de wet van 16 januari 2003 *tot oprichting van een Kruispuntbank van Ondernemingen, tot modernisering van het handelsregister, tot oprichting van erkende ondernemingsloketten en houdende diverse bepalingen* (B.S. van 5 februari 2003) : "Binnen de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie wordt een register opgericht, "Kruispuntbank van Ondernemingen" geheten. Dit register en de daarmee gepaard gaande invoering van een uniek ondernemingsnummer heeft tot doel door de realisatie van het principe van de unieke gegevensinzameling de administratieve verplichtingen opgelegd aan ondernemingen te vereenvoudigen en de werking van de overheidsdiensten efficiënter te organiseren."

6. De Commissie is van oordeel dat er in het kader van een authentieke bron vier grote groepen van verwerkingen van persoonsgegevens kunnen onderscheiden worden (hierna "de vier fases" genoemd):
- a. inzameling
  - b. validatie;
  - c. beheer;
  - d. terbeschikkingstelling.
7. In sommige gevallen worden voornoemde processen door éénzelfde instantie uitgevoerd, in andere gevallen worden hiertoe meerdere actoren ingeschakeld. Ter illustratie:
- a. Bij het Rijksregister gebeuren de fases a en b door de gemeenten (bevolkingsregisters), terwijl de fases c en d door het Rijksregister worden verzekerd.
  - b. Inkomensgegevens die via de belastingaangifte door de burger worden ingediend: alle vier de fases worden door de FOD Financiën waargenomen.
8. De Commissie meent dat ieder project op dit vlak haar specifieke kenmerken heeft en zij laat het aan de verantwoordelijken voor de verwerking over om te bepalen welk model in een concrete situatie het meeste geschikt is⁸. Zij onderlijnt enkel dat de WVP in alle gevallen moet gerespecteerd worden, wat evident implicaties kan hebben op de architectuur van de authentieke bron⁹.

B. AANDACHTSPUNTEN VANUIT WVP-PERSPECTIEF

1) Finaliteit

9. Dat door het uitbouwen van een systeem van gedistribueerde authentieke bronnen de opslag van grote hoeveelheden gegevens in éénzelfde super-gegevensbank wordt vermeden is vanuit WVP-perspectief onmiskenbaar een pluspunt. Dit neemt niet weg dat er een spanningsveld kan bestaan tussen de eenmalige inzameling enerzijds en anderzijds artikel 4, § 1, 2°, WVP, dat stelt dat gegevens die voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven¹⁰ en gerechtvaardigde doeleinden worden verkregen, niet verder mogen verwerkt worden *op een*

---

⁸ Behalve evident wanneer de wetgever ter zake één en ander heeft vastgelegd. Bv: het Rijksregister wordt gevoed door de bevolkingsregisters. Laatstgenoemden worden op basis van de wet door de gemeentes beheerd en de verantwoordelijke voor de verwerking kan aldus niet op eigen initiatief beslissen om de bevolkingsregisters bv. door de provincies te laten beheren.

⁹ De richtlijn in randnummer 18, punt b, van onderhavige aanbeveling, is hiervan een illustratie: de implementatie ervan kan invloed hebben op de architectuur.

¹⁰ Een algemene of te vage omschrijvingen van de finaliteiten moet dus worden vermeden.

wijze die, rekening houdend met alle relevante factoren, met name met de redelijke verwachtingen van de betrokkene en met de toepasselijke wettelijke en reglementaire bepalingen, onverenigbaar is met die doeleinden. De eenmalige inzameling kan en mag er niet toe leiden dat artikel 4, § 1, 2°, WVP buitenspel wordt gezet.

10. De Commissie verduidelijkt evenwel dat het finaliteitsbeginsel niet noodzakelijk impliceert dat reeds bij de oprichting van de authentieke bron een exhaustieve opsomming moet worden gegeven van de doeleinden waarvoor de gegevens in de toekomst zullen aangewend worden. Dit beginsel betekent wel dat indien er in een later stadium verwerkingen voor 'nieuwe' doeleinden plaatsvinden, steeds moet getoetst worden of deze finaliteiten verenigbaar zijn met de oorspronkelijke doeleinden en, zoals in randnummer 9 reeds werd aangehaald, zal hierbij dan rekening moeten worden gehouden met alle relevante factoren.
11. Wat vooraf gaat is overigens temeer van belang aangezien de sectorale comités die in de schoot van de Commissie zijn opgericht – in het kader van de beoordeling van machtigingsaanvragen (cf infra randnummer 27) – o.a. de verenigbaarheid van de latere gegevensverwerkingen grondig zullen onderzoeken.
12. Deze Comités kunnen overigens – voor zover dit niet ingaat tegen bestaande regelgevende bepalingen – ook zelf een latere verwerking verenigbaar verklaren. Een machtiging is immers een normatieve beslissing die openbaar wordt gemaakt, zodat dergelijke beslissingen als een "reglementaire bepaling" in de zin van artikel 4, § 1, 2°, WVP kunnen beschouwd worden.

2) Proportionaliteit

13. In het kader van een authentieke bron mogen enkel gegevens worden ingezameld/bewaard/doorgegeven die relevant en niet overmatig zijn. Het proportionaliteitsbeginsel legt ter zake op verschillende vlakken beperkingen op, met name omtrent:
  - a. de groep van betrokkenen over wie gegevens worden verwerkt;
  - b. de aard en de hoeveelheid gegevens die worden verwerkt;
  - c. de categorieën van derden aan wie de gegevens verstrekt kunnen worden.
14. De authentieke bron moet – eventueel met tussenkomst van een daartoe wettelijk omkaderde dienstenintegrator – de naleving van het proportionaliteitsbeginsel waarborgen.

15. Verder dienen de gegevens zoveel mogelijk eenmalig te worden ingewonnen. Daardoor dient in beginsel vermeden te worden dat meerdere overheidsorganisaties allerlei bestanden bijhouden met kopies van dezelfde gegevens. Indien het toch noodzakelijk is om afgeleide bestanden te creëren, moet in elk geval worden verzekerd dat deze regelmatig geüpdatet worden aan de hand van de gegevens uit de authentieke bron. Bovendien moeten de afgeleide bestanden steeds gelijkaardige waarborgen inzake de beveiliging bieden als de authentieke bron zelf.
16. De Commissie is er zich wel van bewust dat het streven naar "uniciteit" (één gegeven, één authentieke bron) ook een negatief neveneffect kan teweegbrengen. *De facto* zal een authentieke bron immers over een "monopolie" beschikken. Om de risico's die hieraan verbonden zijn zoveel mogelijk in te perken, pleit de Commissie ervoor om
- a. voor elke authentieke bron een 'comité van gebruikers' op te richten, zodat deze gebruikers ook inspraak hebben in de werking en het beleid van de authentieke bron. Een dergelijk systeem zal er overigens ook voor zorgen dat
    - i. de authentieke bron kan evolueren volgens de behoeften die zich aandienen in de loop van haar verdere ontwikkeling;
    - ii. de verplichtingen, procedures, processen die door de authentieke bron worden uitgewerkt (cf. infra randnummers 28-29) beter/effectiever zullen uitgevoerd worden.
  - b. de gegevens uit de authentieke bron in principe gratis ter beschikking te stellen van andere overheidsinstanties. Dit opdat het gebruik van de gegevens niet zou afgeremd worden en dat aldus het principe van de authentieke bron niet zou ondergraven worden.

3) Nauwkeurigheid van de gegevens

17. De Commissie is van oordeel dat de nauwkeurigheid van de gegevens in een authentieke bron een cruciaal element betreft. Indien er zich in de authentieke bron foutieve gegevens bevinden zullen deze snel overal verspreid worden en allerlei gegevensverwerkingen binnen de overheidssector "besmetten". Dit wordt ook wel "*rondpompen van vervuiling*" genoemd¹¹. Een dergelijk scenario moet absoluut worden vermeden.
18. De Commissie doet hiertoe de volgende aanbevelingen:

---

¹¹ G. Overkleef-Verburg, "Basisregistraties en rechtsbescherming. Over de dualisering van de bestuurlijke rechtsbetrekking", *Nederlands Tijdschrift voor Bestuursrecht* 2009, p. 80.

- a. Duidelijke procedures definiëren en implementeren doorheen de vier fases.
In dit kader kunnen ook Service Level Agreements (SLA's) worden afgesloten (bv. afspraken tussen authentieke bron en instantie(s) die instaan voor de inzameling van de gegevens);
- b. De validatie-fase dient te worden verzekerd door een instantie die:
- i. hiervoor over de nodige middelen beschikt;
  - ii. er zelf belang bij heeft dat er een grondige validatie gebeurt.
- Wanneer die dubbele voorwaarde vervuld is kan redelijkerwijze verwacht worden dat een degelijke validatie gebeurt;
- c. Voor zover dit nodig is voor de vooropgestelde doeleinden, dient de historiek van de gegevens te worden bijgehouden. Op die manier is steeds een raadpleging mogelijk van informatie die authentiek was op een gegeven moment in het verleden;
- d. In de authentieke bron dient met identificatoren te worden gewerkt op basis waarvan de betrokkenen kunnen geïdentificeerd worden zonder dat enige verwarring met andere betrokkenen mogelijk is (vb: unieke identificatoren zoals het identificatienummer van het Rijksregister¹²);
- e. Er dienen procedures te worden uitgewerkt voor de correctie van onjuistheden:
- i. Procedure krachtens dewelke gebruikers (instanties) en/of de betrokkenen (de burgers) fouten moeten melden¹³.
Ter illustratie verwijst de Commissie ter zake naar het Nederlands model, waar een zogenaamde 'terugmeldplicht' geldt¹⁴. Dit impliceert dat een gebruiker die een 'gerede twijfel'¹⁵ heeft over de juistheid van de gegevens

---

¹² Voor zover hiertoe een machtiging werd bekomen.

¹³ Artikel 4, lid 3, van de wet van 8 augustus 1983 *tot regeling van het Rijksregister van de natuurlijke personen* voorziet overigens reeds in een (beperkte) vorm van terugmelding voor wat het Rijksregister betreft: "(...) Iedereen die een verschil vaststelt tussen de gegevens van het Rijksregister en de gegevens vermeld in artikel 2 [=bevolkingsregisters] dient dit onverwijld te melden."

¹⁴ <https://wiki.stelselvanbasisregistraties.nl/xwiki/bin/view/Stelselhandboek/terugmelden>

¹⁵ "Er is sprake van gerede twijfel over de juistheid van een gegeven als er voldaan wordt aan de volgende criteria:

1. Een (sterk) vermoeden dat een (authentiek) gegeven onjuist is.

2. Gerede twijfel over de juistheid van een authentiek gegeven kan uitsluitend ontstaan op basis van een waarneming door het meldende overheidsorgaan waarbij de werkelijkheid niet overeenkomt met de registratie.

3. Het vermoeden moet ergens op gebaseerd zijn (gefundeerd vermoeden). De terugmelding dient te geschieden onder opgave van redenen (bijvoorbeeld op een onderzoek of controle in het kader van de taakvervulling).

4. Van gerede twijfel is sprake indien de afnemer tot de conclusie komt, dat een terugmelding met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid tot een wijziging van het authentieke gegeven zal leiden.

die hij bij een authentieke bron heeft opgevraagd, verplicht is om deze twijfel te melden aan de authentieke bron. De authentieke bron is steeds verplicht om ofwel de terugmelding zelf te onderzoeken en eventuele fouten recht te zetten, ofwel om deze melding desgevallend over te maken aan de instantie die instaat voor de inzameling/validatie van de gegevens¹⁶ zodat laatstgenoemde de verdere opvolging kan verzekeren.

- ii. Procedure op basis waarvan de authentieke bron, op eigen initiatief of op vraag van instanties die instaan voor de inzameling/validatie van de gegevens, fouten rechtzet in de bron;
  - iii. Procedure krachtens dewelke de authentieke bron ontdekte fouten meldt aan de gebruikers¹⁷;
- f. Het is van belang om de inhoud van de gegevens die in een authentieke bron worden opgenomen goed te definiëren, zodat gebruikers op basis van de definitie met zekerheid kunnen bepalen of een authentiek gegeven wel kan gebruikt worden in de context die zij voor ogen hebben.
- Verder kan het in sommige gevallen aangewezen zijn om gegevens op te delen in meerdere subcategorieën in plaats van ze als één gegeven op te slaan. Het 'loonbegrip' in de sector Sociale Zekerheid is hier een goeie illustratie van: het is doelmatiger om de verschillende bestanddelen van het loon afzonderlijk te bewaren aangezien sommige componenten ervan in een bepaalde context deel uitmaken van 'het loon', terwijl dit in een andere context niet het geval is;
- g. Eventueel kunnen 'cross-controles' worden georganiseerd (kruising met andere databanken zodat onjuistheden aan het licht komen).

19. Tot slot kan in dit verband worden opgemerkt dat het principe van éénmalige gegevensinzameling en onderlinge gegevensdeling er meer en meer toe leidt dat voor (bepaalde) authentieke gegevens (een soort van) 'gebruiksplicht' geldt. Het Vlaamse decreet van 18 juli 2008 *betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer* lijkt in die

---

5. Er is sprake van feiten die met elkaar in tegenspraak én onverenigbaar zijn"

(<https://wiki.stelselvanbasisregistraties.nl/xwiki/bin/view/Stelselhandboek/Gerede+twijfel>)

Zie ook: www.bprbzk.nl/dsresource?objectid=36239&type=org

¹⁶ Dit voor de gevallen waarin de gesignaleerde onnauwkeurigheid betrekking heeft op verwerkingen die onder de verantwoordelijkheid vallen van de instantie die instaat voor de inzameling of validatie van de gegevens en niet onder de verantwoordelijkheid van de authentieke bron zelf.

¹⁷ Deze melding past trouwens in de logica die in artikel 12, § 3, WVP (inzake het recht op verbetering) vevat ligt: "(...) deelt de verantwoordelijke voor de verwerking de verbeteringen of verwijderingen van gegevens (...) mee aan (...) de personen aan wie de onjuiste (...) gegevens zijn meegedeeld (...)".

richting te gaan (artikel 3, lid 1 van voornoemd decreet)¹⁸. Ook artikel 6 van de wet van 8 augustus 1983 *tot regeling van het Rijksregister van de natuurlijke personen* voorziet in een 'gebruiksplicht'¹⁹.

20. Eén van de redenen voor de invoering van een gebruiksplicht is het verzekeren van een deugdelijke gegevenskwaliteit. De redenering luidt met name dat door het veelvuldige gebruik van de gegevens een soort van 'zelfreinigende werking' van de gegevensbank zal optreden. Niet iedereen is er echter van overtuigd of dit wel voldoende is om een deugdelijke kwaliteit van de gegevens te verzekeren.
21. De Commissie is van oordeel dat een dergelijke gebruiksplicht, in combinatie met de hoger beschreven 'terugmeldplicht', kan bijdragen tot meer nauwkeurige gegevens. Deze maatregel zal echter niet altijd volstaan om de nauwkeurigheid van de gegevens in de authentieke bron te garanderen. De Commissie pleit er daarom voor om steeds meerdere maatregelen (zoals bijvoorbeeld de maatregelen die in randnummer 18 werden opgesomd) tegelijk te implementeren.
22. De Commissie hamert er ook op dat de invoering van een 'gebruiksplicht' niet tot gevolg mag hebben dat het finaliteitsbeginsel (cf. supra randnummers 9 e.v.) buiten spel wordt gezet.

4) Transparantie

23. De gegevensverwerkingen die in de vier fases plaatsvinden dienen in de eerste plaats transparant te zijn ten aanzien van de betrokkenen (de burger). De Commissie ziet ter zake drie belangrijke aandachtspunten:
  - a. Het vervullen van de informatieplicht in de zin van artikel 9 WVP.
  - b. Laagdrempelige procedures²⁰ voorzien via dewelke de betrokkenen vlot hun rechten (recht van toegang/verbetering,...) kunnen uitoefenen. De Commissie merkt in dit

---

¹⁸ Het Vlaams decreet voorziet wel in een aantal uitzonderingen (artikel 2, 2° en artikel 3, lid 2, van voornoemd decreet).

¹⁹ "§1. De overheden, de instellingen en de personen (...) die gemachtigd zijn de gegevens van het Rijksregister te raadplegen, mogen de betreffende gegevens niet meer opnieuw rechtstreeks opvragen bij een persoon.

§2. Eens een gegeven is medegedeeld aan en opgenomen is in het Rijksregister is de betrokken persoon niet verplicht het rechtstreeks mee te delen aan de overheden, de instellingen en de personen (...) die gemachtigd zijn de gegevens van het Rijksregister te raadplegen."

²⁰ De procedures moeten ook duidelijk maken tot welke instantie de betrokkene zich dient te richten. Dit zal in veel gevallen de authentieke bron zijn, maar dit kan bijvoorbeeld ook de instantie zijn die instaat voor de inzameling en/of validatie van de gegevens (indien de inzameling niet door de authentieke bron gebeurt).

verband op dat een betrokkene steeds²¹ moet kunnen verifiëren wie op welk moment toegang had tot welke van zijn gegevens.

- c. Wanneer ten aanzien van een burger een beslissing wordt genomen, dan moet de instantie die de beslissing neemt de betrokkene steeds melden op welke gegevens men zich steunde, waar deze werden opgevraagd en bij wie de burger zijn rechten (zie punt b) kan uitoefenen. Op die manier kan de burger desgevallend nog bewijzen dat bepaalde gegevens niet (meer) correct zijn.

In dit verband brengt de Commissie ook artikel 12bis WVP in herinnering, op basis waarvan een besluit waaraan voor een persoon rechtsgevolgen verbonden zijn of dat hem in aanmerkelijke mate treft, in beginsel niet louter mag genomen worden op grond van een geautomatiseerde gegevensverwerking die bestemd is om bepaalde aspecten van zijn persoonlijkheid te evalueren²².

24. De Commissie beveelt ook aan om ten aanzien van de gebruikers van de authentieke gegevens in een zekere mate van transparantie te voorzien. Zo zou de authentieke bron de exacte omschrijving van de (categorieën van) gegevens die zij beheert publiekelijk kunnen maken. Verder is het ook van belang dat er ten aanzien van een gebruiker duidelijke structuren (bv. systematiek brengen in de gegevens die door de authentieke bron worden aangeboden) en procedures worden vastgelegd die stabiel zijn doorheen de tijd.

5) Beveiliging

25. De Commissie onderlijnt het belang van een gepast beveiligingsbeleid voor elke authentieke bron. Zij verwijst hierbij in eerste instantie naar haar *Referentiemaatregelen voor de beveiliging van elke verwerking van persoonsgegevens*²³. Verder vestigt zij de aandacht op haar aanbeveling nr. 01/2008 van 24 september 2008 *met betrekking tot het toegangs- en gebruikersbeheer in de overheidssector* en op het principe 'cirkels van vertrouwen' dat werd uiteengezet in de randnummers 13-15 van aanbeveling nr 03/2009 van 1 juli 2009 *in verband met integratoren in de overheidssector*.

26. De Commissie is ook van oordeel dat elke authentieke bron over een informatieveiligheidsconsulent moet beschikken.

---

²¹ Wat niet impliceert dat de verantwoordelijke voor de verwerking onmiddellijk dient te reageren op een dergelijk verzoek. Het volstaat dat dit binnen een redelijke termijn gebeurt.

Verder kan het ook niet de bedoeling zijn dat een betrokkene deze verificatie kan eisen omtrent raadplegingen die reeds lang daarvoor plaatsvonden. Het zou immers in strijd zijn met artikel 4, §1, 5°, mocht dit soort gegevens voor onbepaalde duur bewaard worden.

²² De betrokkene moet met name zijn standpunt kunnen geven vooraleer een definitieve beslissing genomen wordt.

²³ <http://www.privacycommission.be/nl/static/pdf/referentiemaatregelen.pdf>

6) Machtigingen

27. De Commissie onderstreept dat de regels inzake machtigingen moeten gerespecteerd worden op het ogenblik dat bepaalde gegevensstromen geoperationaliseerd worden. De wet richtte binnen de Commissie immers sectorale comités op die bevoegd zijn om welbepaalde gegevensverwerkingen voorafgaandelijk te onderzoeken en er uitspraak over te doen binnen de door de wet vastgestelde perken²⁴.

7) Slotbemerking

28. De Commissie benadrukt dat een authentieke bron op alle vlakken (nauwkeurigheid van de gegevens, beveiliging, transparantie, bewaartermijnen, enzovoort) duidelijke verantwoordelijkheden en aansprakelijkheden dient vast te leggen. Hiertoe dienen de nodige procedures en SLA's te worden uitgewerkt en er dienen controlemechanismen te worden ingebouwd om na te gaan of de geïnstalleerde procedures worden nageleefd.

29. De authentieke bron dient voor de vier fases dus een actieve en coördinerende rol te vervullen en dit ook voor (deelaspecten van) fases waarvoor de authentieke bron zelf niet rechtstreeks of niet volledig verantwoordelijk is.

De Wnd. Administrateur,

De Voorzitter,

(get.) Patrick Van Wouwe

(get.) Willem Debeuckelaere

---

²⁴ Ter illustratie:

-artikel 42, § 2, 3° van de wet van 13 december 2006 houdende diverse bepalingen betreffende gezondheid (zoals gewijzigd door de artikel 70, 3°, van de wet van 1 maart 2007 houdende diverse bepalingen (III)), in werking getreden met het Koninklijk besluit van 7 oktober 2009 waarbij de datum en de nadere regels van inwerkingtreding van artikel 70, 3°, van de wet van 1 maart 2007 houdende diverse bepalingen (III) worden vastgesteld;

-artikel 36bis WVP;

-artikel 11 van het decreet van 18 juli 2008 *betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer*.